

Mese Dávidról és a horgászatról

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy kisfiú, aki egy szép napon édesanyjával egy tó partján üldögélt. Nagyon izgult, mert még sohasem horgászott ezelőtt. Az elején nagyon nem ment neki, de annyira, hogy már majdnem feladta, mikor váratlan dolog történt.

Hirtelen felkiáltott:

- Anya, kapás van!

Anyukája egyből ugrott:

- Rendben, máris jövök, és segítek.

Egyből hálót ragadott, és azonnal ki is vette a vízből, de csak egy kis kavics volt benne, amiért Dávid nagyon elkeseredett.

Azonban egy jó óra múlva elkezdte húzni valami a zsinórt.

A fiú felkiáltott:

- Anya, anya, segíts!

Anyukája rögtön elkapta a botot.

- Dávid, hozd a hálót!

Amikor kihúzták a hálót, egy szép nagy halat találtak benne.

A kisfiúnak azonban egyre romlottak a jegyei az iskolában, mert folyton a horgászaton járt az esze. A tanárai is sokat vártak tőle, és végül már nem tudta a fiú, hogy melyikre koncentráljon jobban.

Már úgy tűnt, hogy talán évet kell ismételnie, és a szülei komolyan aggódni kezdtek érte.

Anyukájának egyszer támadt egy ötlete, és így szólt az apukához:

- Nem tesz ez a horgászat rosszat a fiunknak?
- Dehogyan, inkább az iskola tesz rosszat a gyerekeknek.
- Hát jó! Akkor tudod, mit teszünk? Egy hétre kivesszük az iskolából, és ez alatt a hét alatt csak horgászik. Utána megtudjuk, melyik jobb a gyerekeknek.
- Hát jó, legyen így.

Belevágtak a kísérletbe, és két hét múlva megkérdezték Dávidot:

- Az iskola vagy a horgászás tetszett jobban?
- Nagyon szeretek horgászni, az iskolában viszont ott vannak a barátaim, akik nagyon hiányoznak.

A szülei nagyon örültek a válaszának.

Anyukája így szólt:

- Akkor azt tudjuk csinálni, hogy minden nap fél 4-kor elhozunk az iskolából, és utána mehetsz pecázni.

Már másnap el is ment a kisfiú, és fogott tíz halat. Így végre mindenki boldog volt. Itt a vége, fuss el véle!

Kovács Dávid. 6.osztály

Izsák Imre Általános Iskola